

# РЕШЕНИЕ

№ 5981

гр. София, 22.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в**  
публично заседание на 29.02.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгения Иванова**

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **10130** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/.

Образувано е по жалба ,подадена от „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 , чрез управителя В. Г. срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалба с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г .

С определение № 1522/09.02.2024г постановено по адм.дело № 297/2024г,на АССГ , 73 –ти състав ,към настоящето дело е присъединено за съвместно разглеждане и постановяване на общо решение , производството по жалба вх.№ 1036/10.01.2024г ,подадена от „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалба вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г подадена от ДВП 2“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор „ЕАД.

С жалбата се иска , съдът да върне преписката на ответника КЕВР ,като го задължи да се произнесе по жалба вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г подадена от ДВП 2“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор

„ЕАД за издаване на становище за условията за присъединяване към електропреносната мрежа , а на „ЕСО“ЕАД за съгласуване на условията за присъединяване. Също така се иска , съдът да укаже на КЕВР :

- Да извърши проверка по преписката ,като събере всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по жалбата
- Да изиска информация и да установи кой е меродавния критерий за запазване на ред в регистъра на Е. Север за сключване на предварителни договори за присъединяване ,а именно : дали реда за искане за проучване на условията запазва поредността си в регистър на Е. Север , когато е налице изричен отказ за проучване какъвто е настоящия случай или редът за искане е меродавен само когато за проучването е редовно /актуално/ по усмотрение на Е. Север , съотв.по подразбиране Е..

Сочат се в жалбата всички отменителни основания по чл.146 от АПК ,за нарушения допуснати поради неизясняване на фактите и липса на служебно събрани доказателства относно възможността за присъединяване на заявените мощности към т.нар.“Добрички пръстен“.

Излагат се съображения във връзка с приложението на чл. 53, ал. 3 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. и чл. 55, ал. 1 от същата наредба и за противоречие на отказа на целта и принципите на ЗЕ и ЗЕВИ.

В съдебно заседание, жалбоподателят, се представлява от адв.Т. , които поддържа жалбата и срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалба с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г и срещу изричния отказ , обективиран в Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране . В депозираните допълнително писмени бележки по делото, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител,развива подробни доводи за незаконосъобразност на Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране ,като същото бъде отменено и преписката върната на КЕВР със задължителни указания по прилагането на закона вкл. се преповтаря искането за предоставяне на информация относно реда ,който следва да се спазва при разглеждане на заявленията за присъединяване на от компетентното дружество Е. Север, доколкото искането е за присъединяване на мощности към него , а не към Е. ЕАД. Претендира разноси, за което представя списък по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението по съображения подробно изложени в писмено становище. Претендира се отхвърлянето на жалбата като неоснователна и недоказана и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, се представлява от адв.К. ,която в съд.заседание моли да се отхвърли жалбата и се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Прендира разноси.

Заинтересованата страна – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, редовно призована, се представлява от юрк. С., която в проведено заседание по делото и в писмени бележи изразява становище за неоснователност на жалбата. Застъпва, че се установило по делото липсата на техническа възможност за присъединяване на нови мощности, преди изграждане и въвеждане в експлоатация на нов главен въздушен електропровод,като се има предвид че за п/ст Д. и п/ст Ш. няма да има възможност за кабелно присъединяване на ВЕИ,поради вече надвишен допустим капацитивен ток на

присъединителната мрежа. Претендира присъждането на разноски по делото.

Административен съд София град, III отделение, втори състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

По отношение на първоначално заведената жалба на „ДВП 2“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32, чрез управителя В. Г. срещу мълчалив откъз на КЕВР да се произнесе по жалба с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г съдът намира същата за недопустима, тъй като е налице изрично произнасяне по жалбата с Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ т.е. поради липсата на годен за оспорване акт. Правната регламентация за произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР следва да се произнесе с изричен акт. Възможност за мълчалив отказ не е предвидена. В този смисъл е и константната съдебната практика на ВАС /Решение № 15145 от 18.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 11689/2012 г., IV о., № 3102/08 г. по адм.д.№ 12467/07 г. на ВАС, Р№ 10456/14 г. по адм.д.№ 1446/14 г. на ВАС, Определение № 8208/03.07.2015г. на Върховния административен съд, трето отделение, постановено по адм. д. № 12837/2014 г./.

В разглеждания случай се касае за подаване на жалба по чл. 22 от ЗЕ и чл. 142 от НЛДЕ, за разглеждането на която е предвидено производство, в което на КЕВР е определено правомощие по чл. 149 от Наредбата да се произнесе задължително с решение. Т. е. именно Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прието, че жалбата е неоснователна и преписката е прекратена. Посоченото решение е предмет на оспорване по присъединеното дело № 297/2024г по описа на АССГ.

Наред с това, по аргумент от чл. 58, ал.3 и чл. 172, ал.3 АПК, с издаването на изричния отказ отпада действието на мълчаливия такъв, поради което, съдът намира, че следва да се разгледа жалбата срещу изричния отказ, а не тази срещу мълчалив такъв.

С Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалба вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г подадена от ДВП 2“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор „ЕАД.

Видно от съдържанието на жалба вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г, находяща се на стр.154 от делото, жалбоподателя е обжалвал:

- отказ на Е. Север с изх.№ 6116220 /26.04.2022г за проучване на условията за присъединяване на обект вятърна електрическа централа, с което се отказва да се издаде становище /стр.165 гръб/ по заявление № 6116220 от 26.04.2022г
- Отказ на Е. Север с изх.№ 6255208 /14.09.2022г за проучване на условията за присъединяване на обект вятърна електрическа централа, към Е., с което се отказва да се издаде становище /стр.170 от делото / по заявление № [ЕГН] от 30.06.2022г
- Отказ на Е. изх.№ ЦУ-Е.-7125#1 / 01.09.2022г за съгласуване на условията за

присъединяване на ВяЕЦ /стр.147 от делото/ и

- Искане до Е. Север с вх.№ [ЕГН] /26.09.2022г /стр.170 гръб/ за проучване на условията за присъединяване по което в продължение на осем месеца не е имало произнасяне.

За да стигне до крайния извод, че жалба с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г е неоснователна , сезирания със същата адм.орган КЕВР е приел от фактическа страна следното :

На основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 ,КЕВР е изискала от Е. ЕАД и Е. Север становища във връзка е подадената жалба.

В становището на „Електроразпределение Север” АД , постъпило в КЕВР на 14.07.2023 г се твърди , че на 23.11.2021г „ДВП 2” ЕООД е подало Искане с вх. № [ЕГН] /първото подадено искане/ за проучване на условията за присъединяване на ВяЕЦ 4000 kW, предвидена за изграждане в ПИ с идентификатори 20359.36.54 и 20359.36.52. в [населено място]. С писмо на стр.57 от делото , във връзка с това искане ,жалбоподателя е бил уведомен че следва да предостави допълнителна информация ,като се посочи срок и етапност за въвеждане на електрическата централа в експлоатация. При проучването е установено, че заявената централа може да се присъедини към нова кабелна линия средно напрежение (СрН) от Г. до нова или съществуваща килия в подстанция „Д. ” 110 / 20 kV и в изпълнение на чл.53 ал.2 от Наредба № 6 /2014г е изпратила писмо до Е. ЕАД за съгласуване на искането за присъединяване на централата към електроразпределителната мрежа СрН . Жалбоподателя е бил уведомен за това обстоятелство ,както и че след получаване на положително становище Е. Север ще продължи процедурата за даване на становище от Е. Север за присъединяването на процесните мощности.

С писмо изх. № ЦУ-Е.-2521 # 1/15.04.2022 г / стр.150 от делото / е даден отговор от Е. по отправеното искане за съгласуване , видно от който няма техническа възможност за присъединяване на генериращите мощност към преносната мрежа на Североизточна България (Добричкия пръстен) поради изчерпване на преносната способност на мрежата - 110 kV.

Присъединяването на нови генериращи мощности в района, ще бъде възможно след изграждане и въвеждане в експлоатация на новия двоен въздушен електропровод 110 kV между подстанция „К.” и подстанция „В.-север“ / „В.-запад”, в съответствие с разработения от Е. ЕАД „План за развитие на електропреносната мрежа на България за периода 2021 - 2030 ,публикувана на интернет страницата на Е. ЕАД.

След изграждане и въвеждане в експлоатация на горепосочения електропровод Е. ЕАД писмено ще уведоми „Електроразпределение Север“АД .Последователността,в която Е. ЕАД ще предложи предварителните договори за присъединяване / т.е ще съгласува исканията/ ,ще бъде в зависимост от подадените актуални искания за проучване на условията за присъединяване от „Електроразпределение Север“АД .

С писмо изх.№ 6116220 / 26.04.2022 г –стр.68 от делото , Е. Север е уведомило „ДВП 2” ЕООД , че процедурата за присъединяване не може да бъде изпълнена и следва да бъде прекратена. На 30.06.2022г „ДВП 2” ЕООД е подало ново Искане с вх. № [ЕГН] /стр.74 от делото / за проучване на условията за присъединяване на ВяЕЦ 4000 kW. Изпълнена е същата процедура с искане на становище от Е. и е получен по същество същия отговор ,като цитирания по-горе такъв от Е. ЕАД ,с допълнението, че към п/ст Д. и п/ст Ш. няма да има възможност за кабелно присъединяване на ВЕИ,поради вече надвишен капацитивен ток на присъединителната мрежа /стр.147 от делото / . С писмо

изх. № 6255208 14.09.2022 г. Е. Север е уведомило „ДВП 2” ЕООД, че процедурата за присъединяване не може да бъде изпълнена и следва да бъде прекратена.

Последвало е ново искане до Е. Север с вх.№ [ЕГН] /26.09.2022г /стр.170 гръб/ за проучване на условията за присъединяване , по което е стартирана процедурата по чл.53 ал.2 от Наредба № 6 , по което към момента на подаване на настоящата жалба в съда няма произнасяне.

В обобщение следва да се посочи ,че всички откази на Е. Север за проучване на условията за присъединяване на ВяЕЦ 4000 kW, предвидена за изграждане в ПИ с идентификатори 20359.36.54 и 20359.36.52. в [населено място] ,са мотивирани с отказ на Е. ЕАД за съгласуване на проектите , тъй като липсва техническа възможност за присъединяване на производствени мощности към електропреносната мрежа в района на Североизточна България, поради голямото количество генериращи мощности, присъединени на ниво средно напрежение , които затрудняват баланса и управлението на електроенергийната система в реално време. Сочи се още в становището, че присъединяването на ВяЕЦ с мощност 4 MW ще може да се извърши след изграждане на електропровод 110 kV между подстанция „К.“ и подстанция „В.-север“/ „В.-запад“ . Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ, във вр с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ е изготвила доклад вх. № Е-ДК-1381 от 17.11.2023 г., със становище КЕВР да прекрати административното производство, образувано по жалба от 15.05.2019 г., подадена от „ДВП 2” ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД / стр.34 от присъединено дело № 297/24г на АССГ/

Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 361 от 27.11.2023 г., в които са разгледани обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е постановил с решение № Ж-1035 /27.11.2023 г., с което жалбата с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г на „ДВП 2” ЕООД е приета за неоснователна, тъй като от извършената проверка се констатирало, че действията на „Електроразпределение Север“ АД и Е. ЕАД относно процедурата по присъединяване на обекта за производство на електрическа енергия от ВИ са извършени съобразно нормативно определените в ЗЕ и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. изисквания, а исканията на жалбоподателя , Е. ЕАД да съгласува условията за присъединяване на ВяЕЦ, а „Електроразпределение Север“ АД да предложи становище и предварителен договор за присъединяване на централа за производство на електрическа енергия от вятър с номинална мощност 4 MW, намерило за неоснователни. Въз основа на изложеното и на основание чл.22, ал.1 и ал.7 ЗЕ, във вр с чл.147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. административното производство образувано по жалба с вх. № Е-11В-00-22/28.06.2023г , подадена от „ДВП 2” ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД е прекратено.

Подробно в оспореното решение ,адм.орган е обсъдил идентичен случай по жалба подадена от „Весто“ЕООД , който е едноличен собственик на капитала на жалбоподателя в настоящия процес „ДВП 2” ЕООД, анализирал е и СТЕ по дело № 3716/2020г на АССГ.

Настоящия състав счита за „излишно“ обсъждането на тази процедура и на съдебното

производство в оспореното пред настоящата инстанция решение на КЕВР ,поради което не следва да го съобразява.

Съобразявайки доказателствата ,събрани в хода на настоящето адм.производство ,приключило с издаване на оспореното решение № Ж-1035 /27.11.2023 г.на КЕВР,съдът намира жалбата на „ДВП 2" ЕООД срещу последното за неоснователна по следните съображения:

Присъединяването на обекти на производители на електроенергия от възобновяеми източници не е безусловно задължение на оператора на електроразпределителната мрежа. Необходимо е изпълнението на предвидените в закона изисквания, при наличието на които може да се извърши присъединяване.Съгласно чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници,подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочни от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5. При становище, с което заявлението е определено като допустимо, операторът на съответната електрическа мрежа извършва проучване и издава становище за условията и начина за присъединяване.

След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления,което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Условията и редът към преносната или към разпределителните мрежи са уредени в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи и Закона за енергията от възобновяеми източници. С чл. 53, ал.1 от посочената наредба е установено правилото, че мрежовият оператор определя условията за присъединяване на електрическата централа към съответната електрическа мрежа. Съгласно нормата на чл. 55, ал. 1 и ал. 2 на Наредбата , мрежовият оператор може мотивирано да откаже да присъедини електрическа централа към съответната електрическа мрежа при техническа невъзможност присъединяването да се осъществи в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация, като посочва причините за отказа и необходимите мерки за тяхното отстраняване, както и за осигуряване на условия за присъединяване на централата съобразно плановете за развитие на мрежата.

Съдът , счита че в случая са спазени изискванията на Наредба № 6 присъединяването на производствените мощности на производителя към разпределителната мрежа на ниво средно напрежение. Приложимата в случая разпоредба на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, в редакцията ѝ към момента на произнасяне на органа, където е посочено, че операторите на разпределителни мрежи съгласуват с оператора на преносна мрежа условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение. Именно поради това „Електроразпределение Север“ АД е депозирано в Е. ЕАД искане за проучване на

условията за присъединяване на оператор на електроразпределителната мрежа към електропреносната мрежа и възражението на жалбоподателя, че Е. ЕАД няма компетенциите да се произнася с „отказ“ е неоснователно. Видно от отговора на Е. ЕАД е , че няма техническа възможност за присъединяване на генериращите мощности към преносната мрежа Североизточна България („Добричкия пръстен“) поради изчерпване на преносната способност на мрежа 110 kV. Изрично е посочено, че присъединяването на нови генериращи мощности ще бъде възможно след изграждането и въвеждането в експлоатация на новия двоен ВЕ 110 kV между подстанция „К.“ и подстанция „В.-север“/„В.-запад“ в съответствие с разработения от дружеството „План за развитие на преносната електрическа мрежа на България за периода 2018-2027 г.“.

Поддържаната от жалбоподателя теза , че към момента на подаване на жалбата с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г , е имало такава възможност , остана недоказана.

Многократното подаване на заявления за присъединяване от страна на жалбоподателя , няма да промени факта на техническата невъзможност да се извърши присъединяването до изграждане и въвеждане в експлоатация на новия двоен въздушен електропровод 110 kV между подстанция „К.“ и подстанция „В.-север“ / „В.-запад“, в съответствие с разработения от Е. ЕАД „План за развитие на електропреносната мрежа на България за периода 2021 - 2030 ,публикувана на интернет страницата на Е. ЕАД. В този контекст в писмо изх. № ЦУ-Е.-2521 # 1/15.04.2022 г / стр.150 от делото / на Е. е даден отговор и на въпроса на жалбоподателя в каква поредност ще се разглеждат заявленията при наличие на техническа възможност за присъединяване ,а именно :

“Последователността, в която Е. ЕАД ще предложи предварителните договори за присъединяване / т.е ще съгласува исканията/ ,ще бъде в зависимост от подадените актуални искания за проучване на условията за присъединяване от „Електроразпределение Север“ АД“. В писмо изх.№ ЦУ-Е.-1712/14.02.2023г на стр.144 от делото ,с адресат Е. Север е конкретизирано ,че Е. ЕАД ще разглежда само искания за съгласуване на условията за присъединяване на обекти на Е. Север към подстанциите на Добричкия пръстен по реда на постъпване,които са комплектовани с документи за заплатена цена от 7848 лв без ДДС за извършване на услугата-проучване съгласно чл.102 ал.3 от Наредба №6 .

Спазвайки процедурата по уреждането на спорове по чл. 22 ЗЕ , уредена в чл. 142 - 149 от Наредба №3 от 21 март 2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката във вр. с чл.22, ал.7 от ЗЕ ответника е прекратил административното производство срещу „Електроразпределение Север“ ЕАД.

Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона,а когато счете жалбата за неоснователна ,както е в настоящия случай ,в хипотезата на чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21 март 2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката във вр. с чл.22, ал.7 от ЗЕ Комисията е прекратила административното производство срещу „Електроразпределение Север“ ЕАД.

От посочената правна регламентация произтича както правото, така и задължението на регулаторния орган да се произнесе по подадената в случая жалба от ползвател на мрежа и съоръжения срещу оператор на разпределителната мрежа във връзка с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката.

При наличните по адм.преписка доказателства , събрани в хода на административното

производство ,КЕВР не е имал материално-правно основание да удовлетвори искането на „ДВП 2" ЕООД като даде задължителни указания на мрежовият оператор „ЕРП Север“ЕАД за присъединяване на ВяЕЦ на жалбоподателя ,а като е прекратил производството ,поради неоснователност на жалбата е постановил правилно и законосъобразно решение.

Предвид гореизложеното , жалбата на „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] , срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалба с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г . е недопустима и следва да се остави без разглеждане и производството в тази му част дас е прекрати.

Жалбата на „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника разноски в размер на 100лв разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

В полза на заинтересованата страна „ЕСО“ ЕАД също следва да се присъдят разноски в размер на 100лв за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

В полза на заинтересованата страна „ЕРП Север“ АД ,следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер 1000лв /минималния размер на адв.възнаграждение , съгласно чл. 8 ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/,при съобразяване на списъка с разноски на стр.219 от делото и възражението на жалбоподателя за прекомерност на адв.възнаграждение

Водим от горното съдът

### **РЕШИ :**

**ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** жалба вх.№ 37634 /23.10.2023г по описа на АССГ ,подадена от „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 , чрез управителя В. Г. срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалба с вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г и **ПРЕКРАТЯВА** производството в тази му част.

**ОТХВЪРЛЯ** оспорването по жалба вх.№ 1036/10.01.2024г по описа на АССГ ,подадена от „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 , чрез управителя В. Г. срещу Решение № Ж-1035/ 27.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалба вх.№ Е-11В-00-22/28.06.2023г подадена от ДВП 2“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор „ЕАД като неоснователно.

**ОСЪЖДА** „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 , чрез управителя В. Г. да заплати на **КЕВР** сумата 100лв - юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.



ОСЪЖДА „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 , чрез управителя В. Г. да заплати на „Електроразпределение Север“ АД сумата 100лв - юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

ОСЪЖДА „ДВП 2“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 , чрез управителя В. Г. да заплати на „ЕСО“ ЕАД сумата 1000лв – адвокатско възнаграждение ,съгласно чл. 8 ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението на страните

**СЪДИЯ:**